

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 461/2021-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Romanom Kerakom, advokátom, Seberíniho 6/C, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 45/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 23. septembra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 45/2020 (ďalej aj „napadnuté konanie krajského súdu“). Navrhuje v napadnutom konaní krajskému súdu prikázať konať bez zbytočných prietahov a domáha sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 5 000 eur.

2. V konaní vo veci samej má sťažovateľka procesné postavenie intervenienta na strane žalovaných v spore o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (v konaní vo veci samej vystupujú 2 žalobcovia proti 5 žalovaným, pozn.). Predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o podanom odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) č. k. 44 C 50/2017-247 z 5. júna 2019 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“), ktoré bolo krajskému súdu predložené 9. apríla 2020.

3. Sťažovateľka uviedla, že jej záujem na prejednaní veci a vydaní rozhodnutia je umocnený hrozbou existenčných problémov vyplývajúcich zo sťažovateľkinej finančnej situácie v dôsledku znemožnenia podnikateľskej činnosti viazanej na nehnuteľnosť, ktorej spor o určenie vlastníckeho práva k nej je predmetom konania (sťažovateľka uzatvorila so žalovanou v 5. rade kúpnu zmluvu na spornú nehnuteľnosť, pozn.).

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka namieta nečinnosť krajského súdu v rámci napadnutého konania, poukazuje na to, že do dňa podania ústavnej sťažnosti krajský súd nerozhodol o podanom odvolaní žalobcov proti rozsudku okresného súdu, resp. že vo veci nekoná, a to už po dobu viac ako sedemnášť mesiacov. Dodala, že nebolo ani nariadené žiadne pojednávanie. Krajský súd tak podľa jej názoru nepostupuje vo veci s náležitou starostlivosťou, pričom doplnila, že sama sa domáhala urýchleného rozhodnutia vo veci, a to svojimi opakovanými žiadosťami krajskému súdu doručenými 18. júna 2020 a 18. februára 2021, ako aj podanou sťažnosťou na prietahy doručenou 23. júna 2021.

III.

Vyjadrenie krajského súdu a prehľad procesných úkonov

III.1. Vyjadrenie krajského súdu:

5. Ústavný súd si v rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti od krajského súdu vyžiadal jeho vyjadrenie k ústavnej sťažnosti, ako aj chronológiu procesných úkonov v napadnutom konaní.

6. Krajský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1 SprV 522/2021 doručenom ústavnému súdu 22. novembra 2021 v podstatnom uviedol, že predmetná vec bola do senátu 14 Co (na rozhodnutie o podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu, pozn.) predložená 9. apríla 2020 a na vybavenie bola pridelená sudkyňi, ktorá má v súčasnej dobe prerušený výkon funkcie sudcu zo zdravotných dôvodov (teda predmetná vec bola následne pridelená novej zákonnej sudkyňi, pozn.). Zároveň poukázal na to, že v období od 1. mája 2020 do 1. januára 2021 senát 14 Co pracoval len v dvojčlennom zložení. Podľa krajského súdu tento senát prietahy v napadnutom konaní nezavinil, pretože vybavuje spisy podľa poradia, ako boli podania doručené na krajskom súde. Keďže sudcom v senáte boli pridelené nerozhodnuté veci od roku 2014, nebolo tak možné v danej veci rozhodnúť hneď po predložení odvolania. Aj vzhľadom na uvedené uzavrel, že nie je možné, aby senát 14 Co rozhodoval novšie veci, pričom by zostali bez povšimnutia nevybavené veci predložené mu skôr, v ktorých nebolo vydané rozhodnutie aj päť rokov.

III.2. Prehľad procesných úkonov:

7. Z krajským súdom zaslanej chronológie procesných úkonov v napadnutom konaní vyplýva, že odvolanie žalobcov proti rozsudku okresného súdu bolo krajskému súdu predložené 9. apríla 2020 a vec bola pridelená pôvodnej zákonnej sudkyňi. Dňa 11. mája 2020 bola krajskému

súdu doručená žiadosť sťažovateľky o urýchlené rozhodnutie vo veci a 18. októbra 2021 bola vec pridelená na rozhodnutie novej zákonnej sudkyňi (pôvodná zákonná sudkyňa má v súčasnej dobe prerušený výkon funkcie sudcu zo zdravotných dôvodov, pozn.). Iné úkony vo veci vykonané neboli.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní krajského súdu.

9. Ústavný súd predovšetkým zdôrazňuje, že v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietáhov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019).

10. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd zároveň uvádza, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 550/2020), obzvlášť ak sa porušenie tohto práva namieta v konaní, ktoré z hľadiska svojho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch.

11. S poukazom na už uvedené východiská ústavný súd pristúpil k posúdeniu ústavnej sťažnosti sťažovateľky. Na základe zaslaného vyjadrenia krajského súdu a v ňom uvedenej chronológii procesných úkonov je zrejmé, že vo veci nebolo vydané meritórne rozhodnutie. Napadnuté konanie tak trvá od predloženia odvolania proti rozsudku okresného súdu (9. apríla 2020, pozn.) do dňa prerokovania tejto ústavnej sťažnosti celkovo takmer 1 rok a 8 mesiacov.

12. S poukazom na vyjadrenie krajského súdu ústavný súd v prvom rade dáva do pozornosti, že jeho odpoveď nehodnotí ako uspokojivú. Na tomto mieste ústavný súd pripomína, že základom úspechu je dobrá organizácia práce nielen senátu, ale aj samotného vedenia súdu. Podľa názoru ústavného súdu nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, že sa na ten účel prijali včas a adekvátne opatrenia (I. ÚS 19/00). Krajský súd vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné usudzovať, že v danej veci ide o takýto prípad. V okolnostiach danej veci je však zároveň potrebné prihliadnuť na to, že medzičasom došlo k prideleniu veci novej zákonnej sudkyňi (18. októbra 2021, pozn.), ktorá vec prevzala po predchádzajúcej zákonnej sudkyňi, ktorá má toho času pozastavený výkon funkcie sudcu zo zdravotných dôvodov. Teda v tomto prípade je treba prihliadnuť aj na nutnosť naštudovania veci touto novou zákonnou sudkyňou.

13. Zároveň v danej veci ústavný súd dáva do pozornosti, že ak krajský súd vo veci koná ako súd odvolací a jeho úlohou je posúdiť vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, spravidla nevykonáva vo veci procesné úkony [§ 378 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] ani nie je povinný nariadiť pojednávanie (§ 385 CSP), to však neznamená, že sa vecou nezaoberá a že je v odvolacom konaní úplne nečinný (obdobne napr. I. ÚS 411/2020). Z tohto uhla pohľadu bolo potrebné nazerať aj na napadnuté konanie krajského súdu. Povinnosť konať bez prietáhov sa však vzťahuje aj na súd odvolací, odvolaciemu krajskému súdu síce nemožno vytýkať, že nenariadil odvolacie pojednávanie (pretože nemusí, pozn.), ale z hľadiska efektívneho postupu v odvolacom konaní je nevyhnutné, aby sa vecou zaoberal tak, aby bola riadne a včas rozhodnutá.

14. Ústavný súd v danej veci prihliadal aj na celkovú doterajšiu dobu trvania napadnutého konania (približne 1 rok a 8 mesiacov, pozn.), pričom do úvahy zároveň zobral aj predmet sporu (určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pozn.), ktorý aj keď je pre sťažovateľku zaiste dôležitý (resp. jeho výsledok), nepatrí do kategórie tzv. citlivých konaní, ktoré by si vyžadovali zo strany vo veci konajúceho súdu osobitný prístup (ako je to napríklad v prípade pracovnoprávných sporov alebo v konaniach vo veci starostlivosti o maloletých). Postup krajského súdu v napadnutom konaní síce doteraz nesmeroval príliš efektívne k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľky, avšak zatiaľ vzhľadom na dĺžku napadnutého konania na odvolacom súde nie je nezlučiteľný so základným právom sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ako ani s jej právom na prejednanie veci v primeranej lehote. Je však žiaduce, aby tento stav bol čím skôr odstránený a na ten účel je potrebné prijať príslušné opatrenia, a to tak zo strany riadiacej predsedníčky senátu, ako aj zo strany vedenia krajského súdu.

15. Ústavný súd v súlade so svojou konštantnou judikatúrou opätovne dáva do pozornosti, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, III. ÚS 359/08). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že charakter postupu všeobecného súdu v napadnutom konaní sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

16. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd však aj na tomto mieste opätovne dáva zvlášť do pozornosti krajskému súdu, aby v ďalšom priebehu napadnutého konania dbal o čo možno najefektívnejší postup smerujúci k zrýchleniu konania a rozhodnutiu v merite veci.

17. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v jej petite.

18. Na záver ústavný súd pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sa sťažovateľka

domáhala ochrany svojich práv za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu